

Това картинаКлеца на Годуновъ.

Годуновъ развълнуванъ ходи назадъ и на-
предъ. Клешиникъ стои, подпръгнъ о пер-
ката.

Годуновъ

Азъ — отстраненъ съмъ! Сякашъ Федоръ самъ
заставя ме да върша туй, което
не бихъ желалъ да върша. А Капитъ
отдавна казаше вестъ, че съмъ изпадналъ
въ немилостъ — и вестта за нея — дързостъ
голяма дързостъ — ме още придава.

Сега на всичко тѣ ще се решатъ.

За тѣхъ е Дмитрий като знае — сблъсъкъ
и царскиятъ, и мойтъ врази
около него тѣ. Това и така!

Въвъ Угличъ бунтъ и смутъ, като пожаръ
веднѣжъ ще избухне. Битяговски —
на него азъ не бихъ могълъ да се
надѣвамъ! — Ще ме предаде, ако
не туря още итвой да върви
подире му. Притиснатъ съмъ ... Азъ иначе
не бихъ могълъ ... Притискатъ ме ...

/ На Клешиникъ, /

познавашъ ли реката?

Добре

Клешиникъ

Бива и
за всичко! Вракка, лъкарка — и сватѣ,
и сводница! — И въ Господъ и въ девола